

जित्राबं मोकाट

सावधान, आता जित्राब सुटली मोकाट,
नाही धरबंध वेसनांचा, करतात बोभाट
मालकाची भीती नाही, डोळ्यांत भरलाय विखार
करू पाहताहेत जिवाच्या आकांतानं प्रहार
काल परवापर्यंत मानत माझी जरब
चालत होती निमूट गुमान ही जित्राबं
पण आता उधळताहेत चौखूर बेभान
त्यांना आपलंच वाटतंय आता सगळं रान
नभातले अश्रू तेही आता आटून सर्व गेले
अर्थ वेदनांचे तेव्हा बदलून सर्व गेले
खायला नसूनही जित्राबं माजलीत, कृतघ्न झालीत
अन्नदात्या भुईलाही बसलीत लाथा झाडीत
जित्राबं डहुळतात पाणी, दुसऱ्यांनी पिऊ नये म्हणून
पण झाच्याला ते पटत नाही, तो वाहतो भरभरून